Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

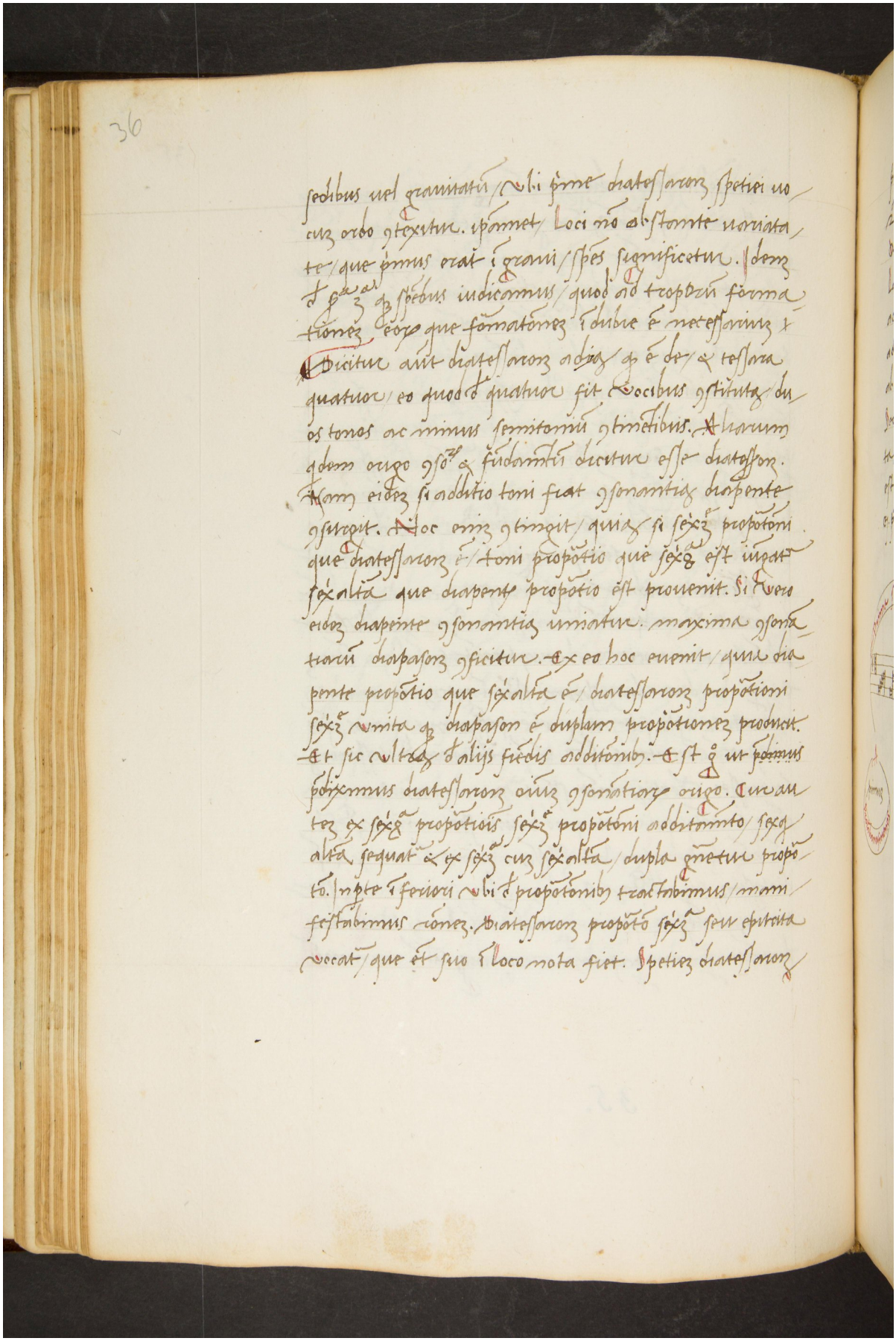

36

sedibus uel gravitatis / vbi prime diatessaron species uo
cus ordo generatur. ponemus / Loci no abstante uariata
te / que primus erat i grani / spes significetur. Idem
d pa ad 3 g spebus indicamus / quod ad troporu forma
tiones eorq; que formationes i dubie e necessarius t
Dicitur aut diatessaron a dia g e de / & tessera
quatuor / eo quod d quatuor fit vocibus g stituta / du
os tonos ac minus semitonii g tinctibus. Harum
quem ordo g sō a fundamti dicitur esse diatesson.
Nam eidem si additio toni fiat g sonantia diapente
g surgit. Hoc enim g tingit / quia si sexq propōni
que diatessaron e / toni propōtio que sexq est iungat
sexalta que diapente propōtio est proueniet. Si vero
eidem diapente g sonantia uniatur. maxima g sonan
tiarū diapason g ficitur. Ex eo hoc euenit / quia dia
pente propōtio que sexalta e / diatessaron propōtioni
sexq unita g diapason e duplam propōtionem producit.
Et sic vltra d aliis fundis additionib. Est g ut ponamus
poniemus diatessaron omnis g sonantiarū origo. Cum au
tem ex sexq propōtionis sexq propōtioni additionis / sexq
alta sequat & ex sexq cum sexalta / dupla gnetur propō
tio. Inpte i sequenti vbi d propōtionib tractabimus / mani
festabimus rationes. Diatessaron propōtio sexq seu epitrita
vocat / que et suo i loco nota fiet. Species diatessaron